

Da de første turister ankom i 1700-tallet var Nice en søvrig middelalderby på kysten.

Rejseinfo om Nice

Rejsevej: Nice nås nemmest med fly. Der er flere direkte daglige afgange fra Kastrup med SAS og Norwegian. FRI benyttede sidstnævnte selskab med hhv. en morgenafgang og en sen aftenafgang for at få maksimal tid på destinationen. Flytiden er på knap to timer. Fra lufthavnen kan man tage letbane til centrum (ca. 30 minutter, koster 1,5 euro) eller den dyre løsning med taxa til 40 euro (15-30 minutter afhængig af trafik). Flere hoteller tilbyder privat afhentning.

Vil du rejse lidt grønnere, så vælg toget. Rejsetiden til Nice er på cirka 27 timer. TGV og de andre højhastighedstog i Europa er en meget behagelig rejseform, og mange hoteller ligger meget tæt ved stationerne.

Overnatning: Det bugner med hoteller og pensionater i Nice. FRI boede på det gode, firestjernede Beau Rivage, der ligger et stenkast fra Gamle Nice og direkte ud til Promenade des Anglais.

Mad og drikke: Der findes et enormt udbud af cafeer og spisesteder i Nice. Kvaliteten daler i den gamle bydel, der lokker med turistmenuer til høje priser.

Priser: De franske priser ligger et stykke, men ikke nævneværdigt, under danske.

Årstid: Vinterhalvåret fra oktober til april samt maj og september er den bedste tid at besøge Nice. Her er færre turister og ofte ganske milde temperaturer.

Mere information:
<https://www.explorenicecotedazur.com>

Byen, hvor turismen blev født

Nice blev i 2021 optaget på UNESCO’s liste over verdensarv. Det skyldes byens betydning for den tidligste turisme i Europa tilbage i 1700-tallet, hvor engelske aristokrater opdagede Rivieraens herligheder. Senere strømmede andre rige europæere til for at nyde frisk luft, citrusfrugter og den blide vintersol.

Det var især vinterturismen, der i sin tid fik Nice til at blomstre op. Folk søgte sol og sunde citrusfrugter.

Stranden og Promenade des Anglais er blandt de helt store trækplastre.

Gamle Nice er et smukt kvarter med pastelfarver - men også turistfælder.

Det er sidst på morgenen på torvet Cours Saleya. Lyset er skarpt og forgylder de pastelfarvede facader langs pladsen. Man kan allerede nu fornemme, at det bliver en lun dag i Nice. Blomstermarkedet Marché Aux Fleurs er åbnet, og dagens første kunder går allerede rundt og betragter de smukke buketter og kaster nysgerrige blikke på boderne med frugter, grøntsager, kager, oliven og oste. Egentlig er Marché Aux Fleurs en falsk varebetegnelse, for der sælges også alskens andre varer på det langstrakte marked, herunder lokal kunst, keramik og poser med tørrede lavendelblomster fra markerne i det nærtliggende Provence. Markedet er på begge sider flankeret af caféer og restauranter, og mens nogle har sat sig med en café au lait og en smørbagt croissant, har andre (turister, må man formode) kastet sig over dagens første Apérol Spritz i de farverige og muntre omgivelser. Cours Saleya er livsnerven i Nices gamle bydel, kaldet Vieille Ville eller Vieux Nice (Gamle Nice). Hvis facaderne her kunne tale, ville de berette om tiden, da byen hørte under kongeriget Sardinien og blot var en mindre, halvsøvnig handelsby med en havn på Côte d'Azur. De ville også kunne fortælle om tiden, da byens

skæbne ændrede sig for altid, ikke fordi Nice blev indlemmet i Frankrig i 1792, men fordi engelske adelsfolk begyndte at dyrke en hidtil ukendt form for tidsfordriv netop her: De tog som de første i verden på ferie. Begrebet ”turist” bliver født I midten af 1700-tallet havde Oplysningstidens idealer fået godt fat i den engelske overklasse. Det britiske imperium skovlede samtidig penge ind, og landets stenrige aristokrater begyndte at sende deres sønner (med tiden også døtre) til Europa på dannelsesrejser. Det lå i tidens ånd, at man skulle omgive sig med kunst, læse litteratur og drage på åndelig opdagelse såvel som på fysiske rejser til romerske ruiner, græske templer og naturskønne steder, der kunne rense sjælen. Men det kunne ikke være doriske søjler og antikke guder hele tiden. livet skulle også leves – og nydes. Den økonomiske frihed tillod overklassen ikke at bestille noget næneværdigt. Det var i samme periode engelske adelsfruer begyndte at drikke te og spise kage ud på eftermiddagen, den såkaldte afternoon tea, fordi man ikke havde

Blomstermarkedet er et farverigt indslag. Her sælges også frugter og andre madvarer.

ret meget andet at give sig til. Og de, der rejste ud på dannelse, tog efterhånden den afslappede livsstil med sig. De opdagede glæden ved blot at slentre rundt, nyde gode, lange måltider og at indånde den friske havluft siddende i en stol under solens stråler. Og det er her, Nice kommer ind i billedet. Men sin naturskønne beliggenhed, den nemme adgang til strand og hav og med sit behagelige vinterklima begyndte de britiske aristokrater at flokkes her. I 1772 opstod begrebet ”tourist” – og få steder i Europa var der nu så mange ”tourists” som i Nice.

Englænderens promenade I kølvandet på de engelske turister begyndte Europas øvrige overklasse nu også at rejse rundt i Europa på *grand tour* – med to formål: Dannelse og livsnydelse. Til Nice kom nu tyske adelsmænd, russiske storfyrster og snart også Europas nye borgerskab, der bestod af fabrikanter, skibsredere og bankfolk. Lidt senere gjorde amerikanske magnater den europæiske elite selskab – efterfulgt af tuberkuloseramte kunstnere og overklassefruer med dårlige nerver, der alle måtte på rekreation i Rivieraens blide solskin. Den gamle bydel i Nice blev efterhånden overrendt, og det var nødvendigt at udbygge byen betragteligt med det ene formål at kunne tage imod det eksploderende antal turister. Mondæne hotelkomplekser, fornemme pladser og smukke haver blev anlagt – og ikke mindst skabte man den i dag så berømte La Promenade des Anglais, Englænderens promenade, hvis navn naturligvis henviser til de engelske turister, der var fundamentet for det Nice, vi kender i dag. Med tiden kastede nogle af feriegæsterne endda så megen kærlighed på byen, at de opførte private palæer og villaer i byens peri-

Turistfælder og badeforhold

Det var i Gamle Nice, turismen blev født. I dag er dele af middelalderbyen lidt af en turistfælde med middelmådige spisesteder, dyre barer og butikker med stangvarer af tvivlsom kvalitet. Nogle besøgende bliver også skuffet over stranden i Nice, som ikke består af sand, men af små sten. Sandstrande finder man i byer i nærheden som Villefranche-sur-Mer og Antibes.

feri med det formål at tage på længere ophold her, måske over hele vinterhalvåret. Hos UNESCO opdagede man, hvordan Nice er et pragteksempel på fortællingen om turismens fødsel og tidlige udvikling op gennem 1800-tallet. Og det er navnlig byens rolle som en vigtig destination i vinterhalvåret, der udløste en plads på listen over verdensarv. Når man i dag kan slentre i solskinnet på Promenade des Anglais med Middelhavets azurblå vand, de struttende palmer, is-spisende børn og flotte hotelfacader, ja så er det navnlig engelske adelsfolk fra 1700-tallet, vi kan takke.